

Justus Christoph Schomer

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Iustus Christophorus Schomerus, Doctor & Professor Theologiae, ad exanimus corpus ... Foeminae Reginae Elisabethae Hagemeisteriae, Viri ... Dn. Valentini Beselinii, Senatoris Reip. Rostochiensis ... Relictae Viduae ... Omnes Academiae Cives ... invitat : [P.P. Rostochii Sub Sigillo Rectorali, die XIX. Maii, Anno M DC LXXXVII.]

Rostochii: Weppplingius, [1687]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777526913>

Druck Freier Zugang

Schomer, J. C.,
in R.E.Hagemeister,
uxor. V. Beselin.

R. 1687.

88.

47.

PROGRAMMA,
^{QVO}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JUSTUS CHRISTO-
PHORUS SCHOMERUS,
Doctor & Professor Theologiæ,
ad exanimus corpus
Præstantissimæ Ornatissimæque Faminæ
REGINÆ ELISABE-
THÆ HAGEMESTERÆ,
Viri Quondam Prudentissimi ac Spectatissimi
D^N. VALENTINIBESLINII

Senatus Reip. Rostochiensis meritissimi,
Relictæ Viduæ,
sequente comitatu ad tumbam hodie deducendum
Academia Cives suo quosque titulo con-
spicuos, quâ fas est humani-
tate invitat.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS WEPPLINGII Univ. Typogr.

Uetus jejunii, qvi

Pentecosten veteri instituto
sequitur, quasi post longa vel
magna certè gaudia prioris
disciplinæ renovatio, & quasi
ablato à terris sponso, cujus
in ascensione & effusione Spi-
ritus triumphus claudebatur,
tristis viduitatis signum, opti-
mè cum mortis nostræ medi-

tatione concurrir. Neque enim quicquam est, quod ma-
gis animum sui oblitum tristitiâ percellit, neq; quod ma-
gis ad meliora consilia revocat, quam propositus vitæ
exitus & brevis horæ cum æternitate instans commuta-
tio. Sancta quidem ea gaudia sunt, quæ in pentecoste
instituit ecclesia, & ad mortem fortissimâ spe expe-
ctandam optimè nos munientia; sed ut sunt ingenia ho-
minum ad vanos errores proclivia, facilè etiam inveni-
unt in verâ mentis exultatione, unde ad vanas mundi de-
licias defleant, Provocant etiam plebem nostram pen-
tecostales feriæ ad variam convivorum luxuriam, ad sal-
tationes publicas, & ejusmodi alios lusûs, quæ ne Spiri-
ritus opus & dignam mortis meditationem penitus ex-
cuterent, indicto jejunio, & publicis pænitiæ exercitiis
etiam in hac provinciâ rectè & salubriter prospectum est.
Præcipuè illa vulgò creditur honesta esse hujus temporis
recreatio, ut erigatur in sublime avis lignea pansis quasi
in volatilis conspicua, in quam omnis telorum impe-
tus ut in fixum sibi scopum collimet, quam qui inter
jaculantium & globo æneo ferientium certamina abstu-
lerit, virtutis suæ præmiis mactatur. Origo rei obscurâ
& incerta est, Sunt tamen, qui indignam plebe Christia-
nâ

nā impietatem ei subesse rentur, quod eo tempore, quo
 Spiritus S. illapsus in Apostolos veneratur ecclesia, quem
 quondam instar columbæ in Christum descendisse novi-
 mus, videatur signū erigi columbinam formam referens,
 cui petulanter quasi in ludibrium ipsius Spiritus S.
 insultetur. Constat enim apud Pontificios solere co-
 lumbas ligneas in ecclesiis funiculis appendi, & sic à sum-
 mo fornice demitti, ut adventum Spiritus S. adumbrent,
 quale quid etiamnum in baptisteriis nostris observamus,
 quibus superne volans talis imago imminere solet: quan-
 quam Balsamon Græcus scholiastes ad Canonem lxxxii.
 Trullanum, occasione ejus quod canon ille de pictis
 agnis Dei statuit, morem eum improbat. Unde adeo
 quod in templis factum est ad oculos plebis quādam re-
 ligionis specie pascendos, facile etiam foris imitatio-
 ne petulanti in histrioniam & lulum verti potuit. Inte-
 rim tamen falli eos, qui durā ejusmodi vel censurā vel
 suspitione gymnasticum hunc ludum feriunt, vel ex ve-
 teri voce Saxonica, quā avem illam nostrates appellant,
 me arguere posse censeo, dum non columbam, sed
gajum vel *gogum* vocant (unde compositum est *papaga-
 jus* vel *papagogus*) quem Glossarium interpretatur pi-
 cum, cui hodieq; Gallorum *Geay* respondet. Nos
 autem in ave illā hoc tempore optimam mortis medita-
 tionem habebimus, si probē consideraverimus, nos
 omnes, perinde ut ipsa certo lapsui destinata seriū
 ocyus cadit, ita etiam spiculis mortis, ex quo nati
 sumus, palam expositos esse, tamque diu peti donec in-
 tercidamus. Incurrunt varia morborum agmina tan-
 quam totidem spicula in necem nostram aptata, cibus,
 potus, circumstans aër, actionum motuumque animi
 varietas, subito sangvinem vel calore accendens, vel
 frigore compescens, omnia in acceleranda homini fata

conspirant. Si diu restiteris, primum alæ amputantur, manuum inquam pedumq; usu cum ipsâ senectute intercepto, & debilitatis viribus corpus quasi contunditur laceraturq; : tandem tamen certum est prædam te victoris fore. Quæ vivæ sunt & in naturali libertate posita aves, eludere aucupis insidias possunt, & ab insequente se jaculatore alarum pernecitate fugere; at iis, quæ perticis affixæ hærent, nulla spes fugæ est; ita neq; nobis ulla, qui quantumvis ultro citroq; liberè errantes, eum tamen circum egredi non possumus, in quo cingentibus nos undiqve mortis causis patemur. Sed ut proximi festi memoria, quod Spiritui S. sacrum est, nonnullos adduxit, ut columbam, quæ in descensu huius S. Spiritus quondam apparuit, in hac ave adumbrari suspicarentur, ita nos in eâ figurâ felicius admonebimur, quâ præcipuè virtute, quibusque moribus optime ad mortis impetum ferendum præparemur. Nempe ut Christus est, qui primus vincula mortis perripuit, & postquam se redivivum sepulchro extulit, nostræ quoque resurrectionis nos admonuit, suæque in cælos ascensione viam nobis ad idem æternitatis habitaculum pandit; ita Spiritus S. est, cujus ope ad hanc spem atq; fidem excitamur, quique horrorem mortis excutit, ne nisi sævæ melioris vitæ porta esse videatur. Ejus figuram induere oportet, si bene mori cupimus, ut renovati mente atque spiritu ad ejus toti fingamur arbitrium, & penitus illabentem animis omni consilio atq; opere nostro referamus. Non sine causâ ille columbæ speciem assumfit quondam ad Jordanem, avis, cujus castitas & pura atq; à sordibus aliena vivendi ratio scriptoribus celebris est: ipse Christus columbinam etiam vel sinceritatem vel mansuetudinem in exemplum vitæ nobis proponit, quo facilius in apparitione Jordanicâ id quæreremus, verâqve

que animi sinceritate sine fūco & dolo, & sine omni in
hostes acerbitate Deo hominibusq; placere studeremus,
ab omnibus peccati inquinamentis nobis quā qui ma-
ximē caventes. Has virtutes qui imbuīt, fructūs in se
contemplatur ejus fidei, quā adversus mortis spicula tu-
tus est, quorum ictibus cadat licet, ita tamen, cadit, ut
ad meliorem libertatem, quā quæ in affixis huic mun-
do sensibus est, avolet. *Columbam sedentem*, ut proverbii-
um de simplicibus ingeniis dictum interpretatur Svidas,
de fallacibus, quæ alios secum instar *παλει τερας* in nassam
trahunt, Erasmus. Etenim ut illi, quorum desideria in
rebus hujus mundi fixa hærent, & alliciunt alios, & al-
liciuntur in aucupis Satanae nassam, alter alteri perni-
ciei causa, ita qui secure & incaute incurrentem milve-
um negligunt cum sedentibus columbis, hostili ejus, qui
in aëre dominatur, furori miserè succumbunt. At ve-
rò quibus paratus adversus vim mortis animus est, &
fiducia melioris vitæ cœlo sic affixa, ut abstrahi inde ne-
queat, compositâ & quietâ mente sedent & expectant
horam transverberandi pectoris, locum latioribus gau-
diis & longiori ævo daturam. Columbarum quidem per-
inde ut pavonum feram esse naturam definivit quondam
ob difficilem fugientiū persecutionē Tribonianus JCtus;
sed ea ipsa distinctio, quā anseres & gallinas mansuetas
esse agnoscit, quod aliæ sint, quas feras vocamus, etiam
initius esse columbis nostris ingenium, edocet; quem-
admodum Varro duo genera columbarum recenset, u-
num agreste & saxalire, quod in turribus & cacumi-
nibus villæ hæret, alterum quod clementius est & ci-
bo domestico intra januæ limina pascitur. Nobis in
hac figurâ mite ingenium commendatur, ne contra nos
invicem, neq; contra eum, qui nos hujus vitæ mensu-
ræ atque incommodis conclusit, ferociamus. Si tamen
in

in feritate aliarum effigiem recipientis se ad montem salutis aviculæ, & pavidè fugientis à peccati aucupumq; illecebris nobis proponimus, nihil peccamus. Feras præcipuè volucres tela impetunt, feræ avis imago est, in quam globorum jactu luditur: si nulla nos voluptas ad terram trahere potest, sola mors corpus dejiciet, a-volante tamen in sublime animâ, & corpus aliquando excitatum secum ad alium orbem trahente, meliorem illum columbæ & sponsæ Christi paratum, quàm quem Columbus ante duo secula invenit. Mitem & obsequen-tem Deo, ferum Satanæ esse oportet, fraudis inexper-tem, cautione quamvis prudentem, pavidum ad vitia, intrepidum autem & securum mortis ac ærumnarum, cujus pectus juxta monitum Christi columbinum est & Spiritus S. virtute rectè præparatum. Tali encomio laudatur honestissima matrona REGINA ELISABE-THA HAGEMEISTERIA, viri quondam prudentissi-mi atq; spectatissimi Dn. VALENTINI BESELINII, re-licta vidua, cujus ut splendidi natales domesticæ virtu-tis exempla egregia dederant, ita optima indoles se ad illorum imitationem quàm promptissimè finxit. Nata erat Gustrovii, anno hujus seculi trigesimo quinto ex Patre viro Nobilissimo, & Amplissimo LUCA HAGEMEI-STERO, & ejusdem dignitatis avo GERHARDO HAGE-MEISTERO, utroq; Reipubl. Gustrov. Consule quondam meritissimo prudentissimoq;, ex matre autem specta-tissimâ luiq; sexûs virtutib; ornatissimâ, REGINA CLAN-DRIANIA, viri itidem Consularis in eâdem Republ. Am-pliss. Prudentissimiq; viri, DANIELIS CLANDRIANI, filiâ. Aviâ quæ patrem ipsi pepererat, fuerat Nobilissima fœ-mina ANNA ADENSTEDIA, ex patriciâ gente apud Brunsvicensis clarâ, patre nobilissimo MICHAELE de ADEN-STEDT, fata; altera verò, unde mater ipsi in lucem edita fuerat.

fuerat, *SOPHIA KLEVENOVIA*, laudatissima cum viveret
 foemina. Proavos habuit, paternum, prudentissimum vi-
 rum *LUCAM HAGEMEISTERUM*, Senatorem Gustrov.
 cum conjugē suā *ANNA ALBRECHTIA*, maternum, Or-
 natissimum virum, *LAURENTIUM CLANDRIANUM*, Senato-
 rem quondam Fridlandensem cum *ANNA CLOKOVIA*, strenuā
 viri uxore. Educata optimis moribus qui virginem decent,
 placuit Prudentissimo ac spectatissimo viro Dn. *VALENTINO*
BESELINIO, Senatori quondam Reipubl. Rostoch. meritissimo,
 post priorem uxorem præmature funere elatam viduo, cui etiā
 elocara concordī ac felici matrimonio tres filios enixa est, *LU-*
CAM S. Th. Stud. solertissimum & præstantissimum, *VALENTI-*
NUM FRIDERICUM, Stralsundi mercaturæ exercendæ initia-
 tum, & *HENRICUM* admodum adhuc adolescentem, filiasq:
 quatuor, *MAGDALENAM SOPHIAM*, *IUSTI-*
NAM REGINAM ANNAM ELISABETHAM &
CATHARINAM SOPHIAM, quarum natu maxima in ipso ætatis
 flore extincta est, ceteræ superstites, optimæ spei optimarumq;
 virtutum virgines, una cum fratribus acerbum matris obitum
 lugent, quæ postquam jam à triennio charissimum sibi mari-
 tum amisit, & viduatam quā decet modestiā ac religione pa-
 tienter tulit, quò prudentius liberis prospiciebat, eò gravio-
 re cum illorum jacturā decessit. Sed quæ est vitæ hujus
 conditio, imperum mortis corporis valetudinem variis mo-
 dis concutientis non diu sustinuit. Oportuit tandem fragi-
 les corporis exuvias suæ putredini relinquere, gloriosius olim
 quàm nunc amittuntur, repetendas. Morbi genus explicuit
 Excellentissimus Academiae Professor Medicus & Civitatis
 Physicus, Dn. D. *BERNHARDUS BARNSTORFFIUS*,
 Fautor ac Collega noster honoratissimus, his verbis:
Summa imbecillitas Ventriculi, quā pie beateque Defuncta nostra per
integrū ferme, mihi uti retulit, annum, graviter fuit macerata,
ante tres septimanas tantā cum vehementiā eam affecit, ut superv-
nientibus aliis symptomatibus, Singultu scilicet per intervalla acce-
denſe, appetitu plane prostrato, nausēā, vomitu continuo omnium
indistinctē assumtorum tam alimentorū quàm Medicamentorum, ma-
terie

tertia etiam biliosa, intensissimis doloribus, summis pressonibus, distensionibus præcordiorum, animique deliquiis, Medicam implorare opem coacta fuerit. Vocatus igitur ea, quæ ad vitiosos humores corrigendos & temperandos, symptomata mitiganda, salutemque plenarie restituendam pertinere videbantur, in magnâ copia præscripti. At cum Malum jam altas & exstirpati insuperabiles planè egisset radices, omnia ex bonâ intentione ordinata medicamina, in dies crescente langvore animiq; deliquio, frustra fuere adhibita. Quæ cum B. nostra animadverteret, crebris & reiteratis gemitibus blandam animæ à corpore ἀνάδυσιν à Deo exoptavit, quam etiam ab ipso impetravit. Columbam mediæ ætatis scriptores vocant vas argenteum ad altare appensum, in quo consecratus panis eucharisticus asservatur. Nostra hæc, cujus virtutes ad modum scriptionis nostræ in columbinâ figurâ adumbramus, & hac ratione vocabuli vim implevit. cum desperatâ aliâ medicinâ cœleste pharmacum, quod in sacramento est, expetens, ministrante illi, precibusque præeunte pl. Reverendo & amplissimo viro Dn. M. HENRICO CARMONIO, Pastore Jacobeo vigilantissimo, fautore, amico & compatre mihi honoratissimo, corpus & sanguinem Christi ut ore sumpsit ita fide servavit in symbolum & arrham futuræ cum hoc sospiratore resurrectionis. Ita fidei ac gaudii cœlestis plena piè placideq; obiit die 10. Maji, in ipso meridie, animamq; Deo creatori reddidit. Quod nunc restat unicum pietatis officium, quod præstari desideratissimæ matri potest, hodie parant relictî liberi orphani, ut ad diem usque mundi extremum terræ communi matri servandum detur, quod inde desumptum est. Vestram autem, Cives Academiae omnium ordinum honoratissimi, me interprete pariter exoptant ambiuntq; pietatem, ut id memoriæ optimæ matronæ, suoque solatio detis, & deducendum funus frequente comitatu ornetis. Quod ut justum honestumq; desiderium est, ita & illis & mihi, si id impetraverimus, gratum feceritis.

Conventus erit in æde Jacobæâ hora I. pomeridiana.

P. P. Rostochii Sub Sigillo Reëtorali, die XIX. Maji,
Anno MDC LXXXVII,

fuerat, *SOPHIA KLEVENOVIA*, la-
 foemina. Proavos habuit, paternu-
 rum *LUCAM HAGEMEISTERUM*,
 cum conjugē suā *ANNA ALBA*
 natissimum virum, *LAURENTIUM CA-*
 rem quondam Fridlandensem cum *AL-*
 viri uxore. Educata optimis morib;
 placuit Prudentissimo ac spectatissim
BESELINIO, Senatori quondam Reipu-
 post priorem uxorem præmaturo fur-
 elocara concordī ac felici matrimoni-
CAM S. Th. Stud. solertissimum & præ-
NUM FRIDERICUM, Stralsundi meri-
 tum, & *HENRICUM* admodum adhu-
 quatuor, *MAGDALENAM S-*
NAM REGINAM ANNAM E-
CATHARINAM SOPHIAM, quarum na-
 flore extincta est, ceteræ superstites, o-
 virtutum virgines, una cum fratribus
 lugent, quæ postquam jam à triennio
 tum amisit, & viduatū quā decet m-
 rienter tulit, quò prudentius liberis p-
 re cum illorum jacturâ decessit.
 conditio, impetum mortis corporis
 dis concutientis non diu sustinuit.
 les corporis exuvias suæ putredini reli-
 quàm nunc amittuntur, repetendas.
 Excellentissimus Academiae Professor
 Physicus, Dn. D. *BERNHARDUS*
 Fautor ac Collega noster honorat-
Summa imbecillitas Ventriculi, quā pie be-
 integrum ferme, mihi uti retulit, annum
 ante tres septimanas tantā cum vebement-
 nientibus aliis symptomatibus, Singultu se-
 dente, appetitu plane prostrato, nausæ,
 indistincte assumtorum tam alimentorū qu-

um viveret
 ssimum vi-
 Gustrov.
 ernum, Or-
 IM, Senato-
VIA, strenuā
 em decent,
VALENTINO
 heritissimo,
 duo, cui etiā
 nixa est, *LU-*
VALENTI-
 endā initia-
 em, filiasq;
JUSTI-
HAM &
 ipso ætatis
 timarumq;
 tris obitum
 sibi mari-
 ligione pa-
 eo gravio-
 vitæ hujus
 variis mo-
 dem fragi-
 iosius olim
 is explicuit
 e Civitatis
ORFFIUS,
 is verbis:
 nostra per
 macerata,
 ut supervo-
 valla acce-
 no omnium
 torum, ma-
 rerie

